

Shabbat Daf 100 – שבת דף ק

(Hebrew version below)

Law: Rava said: It is obvious to me water onto water that is its placement, a nut onto water, is not considered its placement.

Question: Rava raised a dilemma: A nut in a vessel and the vessel is floating on water, what is the ruling? Do we say we go according to the nut, and it is at rest in the vessel?

Or perhaps we go according to the vessel, and it is not at rest.

Answer: Teiku - No resolution. Let it stand unresolved.

Disputed case: As we learned in a mishna: **Oil floating on wine:**

	Rabbis	Rabbi Yohanan ben Nuri
One who was impure, immersed himself in a ritual bath, but will not become completely pure until sunset, touched the oil	he invalidated only the oil and not the wine.	the oil and the wine, they are considered to have a connection to each other. Since he made the oil impure, the wine is also impure.
Is it considered placement – for Shabbat?	No. Because the oil is considered standing on the wine, a liquid	Yes, because the oil and water are considered like one

Law regarding cancellation of a private domain: Abaye said: In the case of a pit in the public domain that is ten handbreadths deep and precisely eight handbreadths wide, and one threw a mat into it, he is liable. However, if he divided the pit with a mat that split it in two, each one slightly less than four handbreadths wide, he is exempt because neither part is considered a private domain.

Inference: According to the opinion of Abaye, for whom it is obvious that the mat eliminates the partition, all the more so that a segment of dirt thrown into a pit, eliminates the partition, and he has no dilemma with regard to Rabbi Yohanan's case.

Comparison to Rabbi Yochanan: According to Rabbi Yohanan, who raised a dilemma with regard to a segment of dirt, it is obvious that a mat does not eliminate the partition.

Another law with regards to cancellation of a private domain:

Abaye said: A pit in the public domain that is ten handbreadths deep and four handbreadths wide

filled with water	filled with fruit
liable	exempt
water is not significant enough to eliminate the partition	fruit eliminates the partition

Proof from a baraita: **One who throws an object from the sea to the street or from the street to the sea is exempt because the sea is considered a karmelit, and one is not liable according to Torah law in that case. Rabbi Shimon says: If the area in the sea where he threw it is ten handbreadths deep and four handbreadths wide, he is liable**

MISHNA: With regard to one who throws an object four cubits in the public domain if the object hits the wall

above ten handbreadths	below ten handbreadths
it is as if one threw it in the air, and he is exempt	it is as if he threw it and it landed on the ground

one who throws an object four cubits and it lands on the ground is liable.

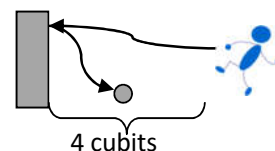
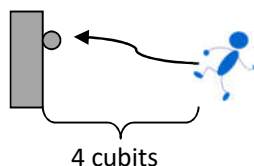
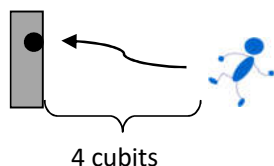
Difficulty: How could he be liable for carrying in that case? Since the object did not come to rest on the wall, there was no placement.

Resolution: And Rabbi Yoḥanan said: The mishna is referring to a case of a juicy cake of figs that sticks to the wall

Subject of debate: Rav Yehuda said that Rav said that Rabbi Ḥiyya said: If one threw a stone at a wall above ten handbreadths from the ground, and it went and came to rest in a hole in the wall of any size less than four handbreadths, we have come to the dispute between Rabbi Meir and the Rabbis.

	Rabbi Meir	Rabbis
Mezuzah	We complete the hole by conceptually carving it to four handbreadths because doing so is theoretically possible	One does not carve out the space to complete it
Placement in a hole not four handbreadths wide	liable	not liable because the hole is actually less than four handbreadths wide at present

Proof from *baraita*: If one threw an object above ten handbreadths, and it went and came to rest in a small hole, Rabbi Meir deems him liable, while the Rabbis deem him exempt.

Another law regarding private domains: Rav Yehuda said that Rav said: In the case of a mound that is an inclined plane that gradually attains a height of ten handbreadths over a horizontal space of four cubits, and one threw an object from the public domain and it came to rest atop that mound, he is liable because it is considered a partition.

Proof from *baraita*: An alleyway that is level inside and becomes an inclined or declined plane as it enters the public domain, or if the entrance to the alleyway is level when entering the public domain and inside it is inclined, that alleyway requires neither a post alongside its entrance or a beam across its entrance in order to distinguish it from the public domain because the incline itself is considered a partition. Rabbi Ḥanina ben Gamliel says: In the case of a mound that gradually attains a height of ten handbreadths over a horizontal space of four cubits, and one threw an object from the public domain and it came to rest atop that mound, he is liable.

MISHNA: If one threw an object in the public domain, and the object rolled and went beyond four cubits, he is exempt. However, if one threw an object beyond four cubits, and the object rolled back within four cubits, he is liable from when he originally threw the object.

Difficulty on the last case: The object did not come to rest beyond four cubits, so how can the one who threw it be liable?

Resolution: Rabbi Yoḥanan said: The mishna is discussing when the object came to rest atop something.

Support from a *baraita*: If one threw an object beyond four cubits and the wind blew it while still in the air and brought it within four cubits, he is exempt even though the wind, then brought it back out because the object did not come to rest in the place where it was thrown.

However, if the wind seized it briefly even though the wind then brought it in, the individual is liable.

Law: Rava said: Despite the principle of *lavud*, which states that within three handbreadths of the ground an object is considered to be attached to it, according to the Rabbis, who maintain that an object in airspace is not considered at rest, the object must come to rest atop something to establish liability.

Difficulty with Rava: Mareimar sat and stated this *halakha*. Ravina said to Mareimar: Isn't that what we learned in the mishna, with regard to which Rabbi Yoḥanan said: That liability is when it came to rest atop something, which means that the object must actually land in order for the one who threw it to be liable.

Resolution: Mareimar said to Ravina: Are you saying it is a case of rolling?

Rolling	Thrown
will not ultimately come to rest	it will ultimately come to rest

Therefore, Rava teaches us that even in that case one is not liable until it actually comes to rest upon something.

MISHNA: One who throws an object four cubits into the sea is exempt.

If there was a swamp/puddle and the public domain passes through it, one who throws an object four cubits into it is liable like one who carried four cubits in the public domain. And how deep is this swamp? It is less than ten handbreadths deep. In the case of a swamp that the public domain passes through, one who throws an object four cubits into the swamp is liable.

Difficulty: One of the Sages said to Rava: Granted, **passing passing** is mentioned twice in the mishna; this teaches us that passage under duress is considered passage, but usage under duress is not considered usage. But why do I need it to mention **swamp swamp** twice?

Resolution: Rava: One case is referring to the summer, and one case is referring to the winter. And both cases are necessary as it would have entered your mind to say that these matters apply specifically:

Gemara	Abaye	Rav Ashi
<p>1. In the summer because people commonly pass through the swamp to cool themselves; however, in the winter I would have thought that it would not be so.</p> <p>2. In the winter, I would have said that since they are filthy from mud anyway, they do not mind walking through the swamp, but in the summer it would not be so.</p>	<p>where the swamp is not four cubits wide because then people walk through the swamp and do not circumvent it, but where the swamp is four cubits wide, people circumvent it.</p>	<p>the swamp is at least four handbreadths wide, but where the swamp is not four handbreadths wide, people step over it and do not walk through it.</p> <p><u>Support</u>: Rav Ashi follows his own reasoning, as Rav Ashi said: One who threw an object and it came to rest on one of the beams of a bridge is liable. Even though many people step over the beams, still many people step on them.</p>

MISHNA: One who throws an object from the sea to dry land, or from dry land to the sea, or from the sea onto a boat, or from a boat into the sea, or from one boat to another is exempt because the sea has the legal status of a *karmelit*. If boats are tied together, one may carry an object from one to the other. However, if they are not tied, even though they are adjacent, one may not carry from one to the other.

Debate: **A boat**: How can one draw water into a boat?

	Rav Huna	Rav Hisda and Raba son of Rav Huna
What is the solution?	One extends a projection of any size from the side of the boat as a distinctive sign, and fills a receptacle with water from the sea	One creates an area, a frame of four by four handbreadths, and fills the water from inside it
The reasoning	We measure the <i>karmelit</i> from the sea floor. Since the sea itself is deeper than ten handbreadths, the boat is considered to be floating in the air, and the air is an exempt domain, as it is above ten handbreadths from the ground of the <i>karmelit</i> . And by law one should not require a projection because he is drawing water from an exempt domain into a private domain. It is required is so that he will have a distinctive sign and not come to draw water from a <i>karmelit</i> into a private domain.	One creates an area, a frame of four by four handbreadths, and fills a receptacle with water. They maintain that we measure the <i>karmelit</i> from the surface of the water, and the water in the sea has a legal status like that of solid land. Therefore, if one does not create an area of four by four, he will carry from a <i>karmelit</i> to the private domain.
Discussion regarding each opinion	<p><u>Difficulty</u>: Isn't there room for concern that at times when the water is not ten handbreadths deep, he will carry from a <i>karmelit</i> into the private domain?</p> <p><u>Answer</u>: A boat does not travel in water that is less than ten handbreadths deep.</p> <p><u>Difficulty with the answer</u>: Although a boat has a protrusion at its bow is more than ten handbreadths above the sea floor, the entire length of the boat is not necessarily that far above the bottom.</p> <p><u>Answer</u>: Those people who measure the depth of the water with long poles proceed before the ship and ensure that that the water is at least ten handbreadths deep.</p>	<p><u>Difficulty</u>: How does he throw out his waste water? And if you say he pours it out in the same area from which he draws water, the water that he subsequently draws from there will be disgusting to him.</p> <p><u>Answer</u>: He pours it onto the side of the boat from which it runs into the sea, and he does not pour it directly into the sea.</p> <p><u>Difficulty with the answer</u>: Even so, it is accomplished by means of his power. Although he did not pour it directly, he caused the waste water to enter the sea.</p> <p><u>Answer</u>: The Sages did not issue a decree to prohibit an action performed by one's power in a <i>karmelit</i>. They only prohibited throwing an object directly.</p>

שבת דף ק

דין: אמר רבא: פשיטא לי: מים על גבי מים - היינו הנחתן, אגוז על גבי מים - לאו היינו הנחתן.
שאלה: בעי רבא: אגוז בכלי וכלי צף על גבי מים מהו? מי אמרינן: בתר אגוז אזלינן - והא ניח, או
 דילמא: בתר כלי אזלינן, והא לא ניח?
תשובה: תיקו.

מחלוקת: שמן על גבי יין - מחלוקת רבי יוחנן בן נורי ורבנן. דתנן:

רבי יוחנן בן נורי	חכמים	שמן שצף על גבי יין, ונגע טבול יום בשמן
שניהם חיבור זה לזה	לא פסל אלא שמן	
כן כי השמן והיין נחשבים כאחד	לא כי השמן נחשב כעומד על משקה	שמן על גבי יין - האם נחשב הנחה

דין בביטול רשות היחיד: אמר אבוי: בור ברשות הרבים עמוקה עשרה ורחבה שמנה, וזרק לתוכה מחצלת - חייב, חילקה במחצלת - פטור.

דיוק מדבריו: לאבוי דפשיטא ליה דמחצלת מבטלא מחיצה - כל שכן חוליא דמבטלא מחיצה, השוואה בין דבריו לדברי ר' יוחנן (בעמוד הקודם): לרבי יוחנן דמיבעיא ליה חוליא - מחצלת פשיטא דלא מבטלא מחיצתא.

עוד דין בביטול רשות היחיד: ואמר אבוי: בור ברשות הרבים עמוקה עשרה ורחבה ארבעה מלאה מים וזרק לתוכה - חייב, מלאה פירות וזרק לתוכה - פטור.

הטעם: מאי טעמא? מים לא מבטלי מחיצתא, פירות מבטלי מחיצתא.

חיזוק מברייטא מדברי ר' שמעון: תניא נמי הכי: הזורק מן הים לאיסרטיא, ומן האיסרטיא לים - פטור, רבי שמעון אומר: אם יש במקום שזרק עמוק עשרה ורחב ארבעה - חייב.

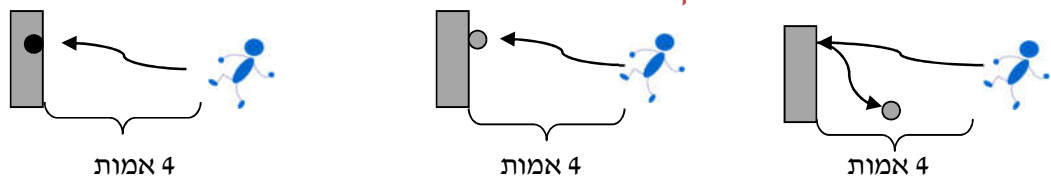
משנה. הזורק ארבע אמות בכותל, למעלה מעשרה טפחים - כוזק באויר, למטה מעשרה טפחים - כוזק בארץ. הזורק בארץ ארבע אמות - חייב.

קושי: והא לא נח!

תירוץ: אמר רבי יוחנן: בדבילה שמינה שנינו.

מחלוקת: אמר רב יהודה אמר רב אמר רבי חייא: זרק למעלה מעשרה והלכה ונחה בחור כל שהוא - באנו למחלוקת רבי מאיר ורבנן. לרבי מאיר דאמר חוקקין להשלים - מיחייב, לרבנן דאמרי אין חוקקין להשלים - לא מיחייב.

חיזוק מברייטא: תניא נמי הכי: זרק למעלה מעשרה, והלכה ונחה בחור כל שהוא - רבי מאיר מחייב וחכמים פוטרין.

עוד דין ברשות היחיד: אמר רב יהודה אמר רב: תל המתלקט עשרה מתוך ארבע, וזרק ונח על גבי - חייב.

חיזוק מברייטא: תניא נמי הכי: מבוי ששוה לתוכו ונעשה מדרון לרשות הרבים או שוה לרשות

הרבים ונעשה מדרון לתוכו - אותו מבוי אינו צריך לא לחי ולא קורה. רבי חנינא בן גמליאל אומר: תל המתלקט עשרה מתוך ארבע, וזרק ונח על גביו - חייב.

משנה. זרק לתוך ארבע אמות ונתגלגל חוץ לארבע אמות - פטור, חוץ לארבע אמות ונתגלגל לתוך ארבע אמות - חייב.

קושי: והא לא נח!

תירוץ: אמר רבי יוחנן: והוא שנח על גבי משהו.

חיזוק מברייטא: תניא נמי הכי: זרק חוץ לארבע אמות ודחפתו הרוח והכניסתו, ואף על פי

שחזרה והוציאתו - פטור. אחזתו הרוח משהו, אף על פי שחזרה והכניסתו - חייב.

דין של רבא: אמר רבא: תוך שלשה לרבנן - צריך הנחה על גבי משהו.

Rabbanit Michelle Cohen Farber

• hadran.org.il •

קושי על רבא: יתיב מרימר וקאמר לה להא שמעתא. אמר ליה רבינא למרימר: לאו היינו מתניתין, וא"ר יוחנן: והוא שנח על גבי משהו!
תירוצ: אמר ליה: מתגלגל קאמרת? מתגלגל - אין סופו לנוח, אבל האי - כיון דסופו לנוח, אף על גב דלא נח כמאן דנח דמי, קא משמע לן.

משנה. **הזורק בים ארבע אמות - פטור. אם היה רקק מים ורשות הרבים מהלכת בו, הזורק לתוכו ארבע אמות - חייב. וכמה הוא רקק מים - פחות מעשרה טפחים. רקק מים ורשות הרבים מהלכת בו, הזורק בתוכו ארבע אמות - חייב.**

קושי: אמר ליה ההוא מרבנן לרבא: בשלמא **הילוך הילוך** תרי זימני, הא קא משמע לן: הילוך על ידי הדחק - שמיה הילוך, תשמיש על ידי הדחק - לא שמיה תשמיש. אלא **רקק רקק** תרי זימני למה לי?

תירוצ: חד בימות החמה, וחד בימות הגשמים

גמרא	אביי	רב אשי
תנא חדא הוה אמינא הני מילי בימות החמה - דעבידי אינשי דמסגי לאקורי נפשיהו, אבל בימות הגשמים - לא. ואי אשמעינן בימות הגשמים - דכיון דמיטנפי לא איכפת להו, אבל בימות החמה - לא	סלקא דעתך אמינא הני מילי היכא דלא הוי ארבע אמות, אבל היכא דהוי ארבע אמות - אקופי מקפי ליה	סלקא דעתך אמינא, הני מילי - היכא דהוה ארבעה, אבל היכא דלא הוה ארבעה - מיפסעי פסעי ליה <u>חיזוק</u> : ואזדא רב אשי לטעמיה, דאמר רב אשי: האי מאן דזריק ונח אגודא דגמלא - מיחייב, שהרי רבים בוקעין בו.

משנה. **הזורק מן הים ליבשה, ומן היבשה לים, ומן הים לספינה, ומן הספינה לחבירתה - פטור. ספינות קשורות זו בזו - מטלטלין מזו לזו. אם אינן קשורות, אף על פי שמוקפות - אין מטלטלין מזו לזו.**

איתמר: ספינה

מה הפתרון?	רב הונא	רב חסדא ורבה בר רב הונא
הטעם	הימנה זיז כל שהוא, וממלא - היכר קסבר: כרמלית מארעא משחינן, ואוירא מקום פטור הוא, ובדין הוא דזיז נמי לא ליבעי, אלא כי היכי דליהוי ליה היכרא	עושה מקום ארבעה וממלא - מחיצה כרמלית משפת מיא משחינן, מיא ארעא סמיכתא, אי לא עביד מקום ארבעה - קא מטלטל מכרמלית לרשות היחיד
דיון על כל שיטה	<u>קושי</u> : ולרב הונא דאמר מוציא הימנה זיז כל שהוא וממלא, זימנין דליכא עשרה, וקא מטלטל מכרמלית לרשות היחיד! <u>תירוצ</u> : גמרינן, דאין ספינה מהלכת בפחות מעשרה <u>קושי על התירוצ</u> : והא מורשא אית לה! <u>תירוצ</u> : גשושי אזלי קמה	<u>קושי</u> : לרב חסדא ולרבה בר רב הונא, דאמרי: עושה מקום ארבעה וממלא, שופכין ידיה היכי שדי להו? וכי תימא: דשדי להו באותו מקום - מאיסי ליה! <u>תירוצ</u> : דשדי להו אדפנא דספינה <u>קושי על התירוצ</u> : והא איכא כחו! <u>תירוצ</u> : כחו בכרמלית לא גזרו

